ROK III. WARSZAWA, 1 LUTEGO 1924. Nr 1

NOWY FILATELISTA

PISMO NIEZALEŻNE, POŚWIĘCONE SPRAWOM FILATELISTYKI
ORGAN POLSKIEGO TOWARZYSTWA FILATELISTÓW W WARSZAWIE

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI WARSZAWA, UL. PIĘKNA 2, m. 3 | Cena numeru 500 tys. Mkp. Przedruk wszelkich artykułów wzbroniony! | KONTO POCZT. KASY OSZCZĘDN. Nr 1813 WŁODZIMIERZ RACHMANOW

KATALOGI.

REFERAT WYGŁOSZONY DNIA 27 WRZEŚNIA 1923 NA POSIEDZENIU „POLSKIEGO KLUBU FILATELISTÓW WE LWOWIE".

Zobaczywszy raz, jako mały chłopak, u poważnego zbieracza, album ze znaczkami, pochwaliłem się słowami: „I ja jestem także filatelistą!" Pan ten, dał mi wówczas prócz kilku pięknych znaczków (pamiętam, że była tam Turcja Nr. 4, którą do dziś posiadam) — naukę na całe życie, że filatelistą jest nie ten, który znaczki gromadzi, ale kto także zna się na znaczkach, oraz że pierwszym stopniem do tego jest — studjowanie *katalogu!*

Wobec tego sprowadziłem wkrótce katalog Senfa 1898 i od 25 lat studjując katalogi, mogę powiedzieć śmiało, że teraz — jestem filatelistą!

Jakiż jest cel zaznajamiania się z katalogami?

Dwojaki! Ja na pierwszem miejscu stawiam usystematyzowanie posiadanych, względnie brakujących znaczków (skatalogowanie), na drugim zaś miejscu — ocenę wartości tychże.

Przed wojną ocena znaczków na podstawie jakiegokolwiek katalogu, nie przedstawiała żadnych trudności, dlatego cel przezemnie na pierwszym miejscu postawiony: poznanie znaczków i zaszeregowanie ich do odpowiedniej kategorji, było o wiele trudniejszą sprawą.

W tensam sposób stawiał te zagadnienie Senf i dlatego mógł być alfą i omegą każdego zbieracza, tak w Niemczech, jak i poza ich granicami. Ułożenie katalogu w ten sposób, aby można było każdy znaczek dokładnie i bez błędu oznaczyć, podanie oznak prawdziwości, różnic w odmianach barw i ząbkowania było zasługą wydawnictwa Senfa, które potrafiło tego dokonać z iście niemiecką pedanterją.

I do dziś dnia, cel ten, odnośnie do znaczków dawniejszych spełnia katalog Senfa w zupełności.

Poważnym konkurentem Senfa był jedynie francuski katalog Yvert & Tellier. Jednakowoż zbytnie wyspecjalizowanie Francji i kolonji kosztem innych krajów, z których niejeden był traktowany wprost po macoszemu, było poważną wadą Yverta.

Tosamo odnosi się i do angielskiego katalogu Gibbonsa.

Dziś tak rozpowszechniony Michel, był przed wojną cennikiem firmy Michel w Apoldzie i nie miał własnego układu, jedynie opierał się na Senfie, uwag zatem objaśniających nie miał powodu umieszczać. W ostatnim wydaniu jeszcze widać to tu i ówdzie (np. podawanie: Typ I i II bez objaśnienia na czem różnica polega), mimo że obecnie Michel stara się podawać coraz więcej tych objaśnień drobnym drukiem.

Zumstein wyrósł również w czasie wojny, dzięki swym cenom we frankach szwajcarskich, a więc w stałej walucie. Oparty jest na obu głównych katalogach t. j. Senfie i Yvercie.

Dwu dalszych katalogów hiszpańskiego Galveza i amerykańskiego Scotta nie znam i nie mogę o nich nic podać szczegółowego; mają one jednak zbyt pobieżnie traktować dalsze sobie kraje jak np. Austrję.

Osobną grupę tworzą t. zw. podręczniki. Prócz sławnego Kohla, którego nowe wydanie obecnie zaczęło zeszytami wychodzić, oraz podręcznika Moschkau'a z r. 1875, są to przeważnie monografje znaczków pojedyńczych krajów lub grup — dla specjalistów nieocenionego znaczenia. Publikacje te są dziś przeważnie wyczerpane. Zbieraczom znaczków

austrjackich nie może być obcy podręcznik Kropfa, oraz z czasów wojennych „Donaupostkatalog", obejmujący Austro-Węgry, oraz kraje powstałe z rozpadnięcia się monarchji austrjackiej.

Wydawany obecnie w Warszawie katalog znaczków polskich należy również do tej kategorji.

Podręczniki te konieczne dla celów specjalizowania znaczków danego kraju, nie mają jednak wielkiego znaczenia, gdy chodzi o ocenę wartości znaczków, co niestety u większości zbieraczy wojennych jest najważniejszym celem przy zbieraniu znaczków w ogólności.

Oznaczenie wartości, oraz ceny, którą można za znaczek zapłacić, zależało przed wojną jedynie od konjunktury. Przez pewien czas za mojej pamięci, około roku 1901 popyt na znaczki osłabł do tego stopnia, że najlepsze znaczki można było nabyć za 10—25% ich ceny katalogowej. Potem popyt ten wzrastał, tak, że przez kilka lat przed wojną płaciło się za znaczki średnio nieco ponad połowę ceny dowolnego katalogu. Stosunki takie i nadal istnieją w krajach o wysokiej walucie. Dziś płaci się tam w stosunku do Yverta, za znaczki niefrancuskie, klasyczne 50—75%, francuskie 30—40% (jako zbyt wyśrubowane w katalogu, celem protegowania Francuzów przy zamianach), nowości wojenne 2—20%. Ceny w stosunku do Zumsteina są nieco niższe. W Niemczech natomiast i w krajach, gdzie każdy chce pozbyć się gotówki, a więc i u nas, popyt za lepszymi znaczkami jest znacznie większy i dlatego nierzadką jest rzeczą, że handlarze żądają pełnych cen katalogowych lub nawet i wyższych i otrzymują je, bo kupujący nawet drogo mniej traci, niż nie kupiwszy wcale i przetrzymawszy walutę. Okoliczność ta jest powodem, że widzimy coraz więcej nie filatelistów, ale ludzi gromadzących znaczki jedynie w celach spekulacyjnych i to jest powodem obniżenia się naukowego poziomu filatelistyki.

Z obniżeniem się wiedzy filatelistycznej upada również poziom naukowy katalogów. Stary Senf w 27-em wydaniu nie jestto już Senf przedwojenny. Dodawszy do tego bardzo słabo przeprowadzone przejście z podwójnego oceniania znaczków przedwojennych i wojennych (KU) na ceny w złocie, — oraz grube omyłki rzeczowe w nowościach, widzimy, że dominujące stanowisko zabiera w swe ręce Yvert. Nie potrafi go zdystansować Michel cenami w dwa systemy ułożonemi zwłaszcza, że w wielu dziedzinach jest bardzo niedokładny, lub, co gorsza, gubiący się w zbytnich szczegółach jak np. znaczków polskich.

Wkońcu parę słów z historji katalogów. Katalog jest niewiele co młodszy od znaczka pocztowego. Pierwsze katalogi ukazały się w początkach lat sześćdziesiątych — równocześnie francuskie, angielskie i niemieckie. Z tych jako jeden z pierwszych Zschiesche und Köder (1862) oraz Kümmel und Bauschke (Literarisches Museum). Z obecnie istniejących Yvert i Senf wychodząc od 1892 r., doczekały się po 27 wydań, z innych w niemieckim języku Michel 14 wydań, Zumstein 6 itd., wkońcu Sammler-Woche-Katalog jednego tylko wydania (1921).

Lwów. *INŻ. JAN DOMASZEWSKI.*

PARĘ SŁÓW O ZNACZKACH SKAŁACKICH.

Nie wchodząc zupełnie w kwestję, czy znaczki wydane w r. 1919 przez urząd pocztowy w Skałacie mają prawo do tego, aby były zbierane jako pełnowartościowe, zabieram głos w ich sprawie z okazji ponownego pojawienia się w handlu tych znaczków i to fałszowanych. Raz przed trzema laty natknąłem się na znaczny zapas falsyfikatów znaczków Skałackich w jednym ze składów filatelistycznych we Lwowie, a obecnie inna firma filatelistyczna ogłasza w „Nowym Filateliście", że ma do odstąpienia znaczki Skałackie. Otóż okazuje się, że i te znaczki są falsyfikatami!

O znaczkach Skałackich znajduje się w polskiej literaturze filatelistycznej krótka wzmianka w Nr. 1 rocznika drugiego „Filatelisty Polskiego" ze stycznia 1920 r., obszerniejszą zaś notatkę z podobizną listu oryginalnego zamieścił p. Szczerban w swoim „Filateliście" w maju 1921 r.

W tej chwili chodzi mi jedynie o to, aby podkreślić różnice między znaczkami oryginalnymi, wydanymi w r. 1919 w Skałacie, a falsyfikatami.

Jak wiadomo znaczki skałackie mają nadruk na znaczkach austrjackich stempelkiem ręcznym: w górze łukiem — POCZTA POLSKA,

w środku orzeł, poniżej SKAŁAT w prostej linji.

Otóż porównując te ostatnie znaczki z tamtymi kupionymi przed 3-ma laty i zestawiając je ze znaczkami oryginalnymi, pochodzącymi z zupełnie pewnego źródła i że tak powiem z pierwszej ręki, jakoteż ze znaczkami na oryginalnych listach, przychodzi się łatwo do przekonania, że oba te rodzaje znaczków są fałszywe i że jedne i drugie są *drukowane tym samym stempelkiem, tylko inną farbą!* Podczas gdy farba na znaczkach oryginalnych jest intenzywnie czarna, matowa i silnie pokrywająca — farba na obu falsyfikatach jest bardziej przejrzysta, jakby wodnista, nie pokrywa i ma odcień nieco fioletowy (z r. 1920), względnie szary (z r. 1923).

A teraz dalsze różnice między znaczkami oryginalnemi a fałszywemi.

Otóż w falsyfikatach w pierwszym słowie nadruku: „POCZTA“ litery C i Z wykazują charakterystyczne i stale się powtarzające przerwy, których brak zupełny w oryginałach. Ta sama litera Z wykazuje w oryginalnych bardzo wyraźnie ścięcie na przodzie dolnego zgięcia i ostry koniec w górnym zgięciu. Następnie w słowie „POLSKA“ litera K różni znacznie oba wydania, jak widać na rycinie. W słowie dolnem „SKAŁAT“ pierwsza litera S ma na znaczkach prawdziwych charakterystycznie ukształtowany górny koniec, następnie pod literą K pomiędzy rozwartemi dolnemi ramionami leży stale mała kropka, której zawsze brak w fałszywych. Litera Ł znacznie się różni: linijka przekreślająca Ł jest na oryginalnych prosta, dłuższa i cieńsza, niż w falsyfikatach, gdzie nadto jest lekko ku górze łukowato zagięta. Litera T ma w prawdziwych dłuższe ramiona. Nie mniej i sam orzeł przedstawia charakterystyczne znamiona. Korona różni się kształtem zewnętrznym i szczegółami rysunku wyraźnie od fałszywych. Typowe dla prawdziwych jest rozdwojenie szczytu korony, jakoteż rozłożenie i kształt białych plam.

W skrzydłach orła znamienna jest przerwa w wewnętrznym konturze lewego (od widza) skrzydła, zamiast której w fałszywych istnieją dwie przerwy, ale w innych miejscach. Piąte grube tj. ostatnie u dołu pióro w tem skrzydle jest stale farbą zalane. W skrzydle zaś prawem zamiast drugiego (cienkiego) pióra jest kropka. Zresztą szczegóły rysunku skrzydeł i tułowia różnią się znacznie jedne od drugich, co najlepiej powiększone podobizny nadruku prawdziwych i fałszywych znaczków okazują.

Wreszcie w prawdziwych lewy kontur ogona okazuje dużą przerwę, której nie spotyka się nigdy w fałszywych.

Kilka tych uwag umieszczam, aby zbieraczy uchronić od strat, tem więcej, że ostatnio ogłoszone ceny wynosiły po 25 zł. p. za niektóre wartości!

W. S.

Od Redakcji. Umieszczając powyższy artykuł pióra jednego z poważnych filatelistów, Redakcja ze swej strony pragnie podzielić się z czytelnikami rezultatem dochodzeń, które poczyniła, aby wyświetliić sprawę fałszywych znaczków Skałackich. Otóż na zapytanie skierowane w tej sprawie do firmy łódzkiej, ofiarującej powyższe znaczki, właściciel tejże zakomunikował Redakcji, że *znaczki te nabył od p. Eug. A. Szczerbana ze Lwowa jako oryginalne*, zaopatrzone *jego stemplem gwarancyjnym!* W czasie swej bytności w Łodzi p. Szczerban jeszcze raz stanowczo zaznaczył, że za swoje znaczki gwarantuje, że podobno było dwa rodzaje nadruków (dwa stemple z małą różnicą), że kasowników używano też dwa typy i t. p., że zresztą będzie żądać prawnego udowodnienia nieprawdziwości tych znaczków, że *jeden generał Haller* (bawi obecnie w Ameryce) będzie mógł udowodnić, że znaczki Szczerbana są prawdziwe, ponieważ. będąc w swoim czasie w Skałacie, też jako zawołany filatelista znaczki te nabył na poczcie dla swego zbioru.

Zapytany natomiast przez powyższą firmę jeden ze znawców znaczków skałackich *p. Kazimierz Hroboni*, naczelnik stacji Podwysokie, listem z dnia 7. XI. 1923 zaznacza stanowczo, iż przesłane mu znaczki są fałszywe, nadmieniając, że do przedruku użyta została czarna farba, używana do pieczątek metalowych,

podczas gdy na przedłożonych mu przebija kolor rudawy, zbliżony do farby używanej przy kasowaniu, że na pierwszy rzut oka uderza różnica liter i że nie może być mowy o nowodrukach znaczków Skałackich, ponieważ stempel służący do przedruku stał się do ewentualnych dalszych przedruków nieużyteczny, a to wskutek wypiłowania słowa „SKAŁAT“!

Dziwnem nam się wydaje, że p. Szczerban, stwierdzający obecnie istnienie dwóch stempelków, w artykule przez niego pisanym, a umieszczonym w Nr. 4—5 (78—79) pisma „Filatelista“ w maju 1921 r. mówi *wyłącznie tylko o jednej ręcznej pieczęci metalowej*, pomijając zupełnie milczeniem „rzekomo istniejącą drugą“!

Najważniejszym zaś dokumentem jest reprodukcja całego listu poleconego opłaconego dwoma znaczkami Skałackimi po 20 i 30 halerzy, umieszczona w tym samym numerze „Filatelisty“! Reprodukcja ta jest o tyle wyraźnie odbita, że pozwala gołem okiem, bez pomocy szkła powiększającego, dokładnie rozpoznać, że nalepione na liście znaczki mają nadruk oryginalny, a nie ten, który spotykamy na znaczkach obecnie sprzedawanych!

Czyżby na „ogromny“ ruch pocztowy w Skałacie nie wystarczało jednej pieczątki? Wątpimy bardzo i zdaje się nam, że „druga“ pieczątka została wykonana we Lwowie — już po wycofaniu z obiegu znaczków Skałackich!

Przekonać nas mogą tylko listy autentyczne opłacone znaczkami „drugiego“ wydania, ale niestety do dziś dnia listów takich nie widzieliśmy wcale!

ZNACZKI POCZTOWE UKRAIŃSKIEJ POCZTY POLOWEJ Z ROKU 1920.

Na początku sierpnia 1920 roku na podstawie rozporządzenia Ukraińskiej Republiki Ludowej zostały wycofane z obiegu wszystkie znaczki pocztowe, znajdujące się jeszcze w urzędach pocztowych na Ukrainie, a mianowicie:

a) znaczki rosyjskie z r. 1902, 1909—1914, 1917, 1918 od 1 kop. do 10 rub. z nadrukiem Ukraińskiego godła państwowego wszelkich typów, oraz

b) znaczki ukraińskie z r. 1918 — 10, 20, 30, 40, 50 szagiw, niezębkowane (Yvert 1923 NNr. 39—43), z r. 1919 — 10, 20, 30, 40, 50 szagiw, ząbkowane (Michel 1923 NNr. 1a—5a), i 20 griwen, niezębkowany (Michel 1923 Nr. 68).

Zamiast tych znaczków wydano dla obszaru zajętego operującą armją ukraińską, pod dowództwem generała Omelianowicza-Pawlenki, znaczki ukraińskie z r. 1918—1919, z czarnym, czterowierszowym nadrukiem „Kuriersko-Poliowa Poszta“ i nowej wartości w języku ukraińskim.

Na zasadzie tego rozporządzenia Ministerstwo Poczt i Telegrafów Ukraińskiej Republiki Ludowej, rozkazem z dnia 6 sierpnia 1920 roku Nr. 22 organizuje w siedzibie Rządu Ukraińskiej Republiki Ludowej centralę pocztową, drugą zaś stację pocztowo-polową przy Sztabie Głównego Dowództwa armji ukraińskiej.

Drugim rozporządzeniem tegoż Ministerstwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. Nr. 23, wprowadzone zostają dla powyższych poczt polowych specjalne znaczki pocztowe, nadrukowe, po 10, 20 i 40 griwen, stosownie do taryfy pocztowej, która wynosiła dla korespondencji urzędowej — 10 gr., dla prywatnej — 20 gr. i dla poleconej — 40 gr.

Do nadruku użyto wszystkich pozostałych w zapasie Ministerstwa znaczków ukraińskich po 10, 20, 30, 40 i 50 szagiw (Yvert 1923 NNr. 39—43 i Michel 1923 NNr. 1—5), oraz znaczek 20 griwen (Michel Nr. 68), które zdołano wywieźć przed inwazją bolszewicką, w ogólnej ilości 13.015 sztuk.

Katalogowo wydanie to przedstawia się następująco:

1.	10	griwen na	10	szagiw	żółty	nakład 2000
2.	10	„ „	20	„	brunatny	„ 1000
3.	10	„ „	30	„	niebieski	„ 900
4.	10	„ „	40	„	zielony	„ 800
5.	10	„ „	50	„	czerwony	„ 900
6.	20	„ „	10	„	żółty	„ 800
7.	20	„ „	20	„	brunatny	„ 2600
8.	20	„ „	30	„	niebieski	„ 1000
9.	20	„ „	40	„	zielony	„ 1000
10.	20	„ „	50	„	czerwony	„ 1000
11.	40	„ „	10	„	żółty	„ 200
12.	40	„ „	20	„	brunatny	„ 400
13.	40	„ „	30	„	niebieski	„ 100
14.	40	„ „	40	„	zielony	„ 200
15.	40	„ „	50	„	czerwony	„ 100
16.	40	„ „	20	griwen	brun. pomarańcz. i ziel.	„ 15

Wszystkie powyższe znaczki zostały sprzedane i — po większej części — zostały zużytkowane na listach.

Nadruk robiono w arkuszach po 25 sztuk, za wyjątkiem znaczka 40 griwen na 20 griwnach, którego cały nakład wynosił zaledwie 15 sztuk. Nadruk robiono częściowo zapomocą maszyny drukarskiej (Rys. 1), częściowo zaś ręcznym stempelkiem (Rys. 3).

Najrzadsze znaczki są NNr. 1 i 16, ponieważ większa część znaczków Nr. 1 została zużytkowana na korespondencję urzędową i w ten sposób przeważnie stracona dla filatelistów.

Prócz powyższych znaczków przedrukowano również pewną ilość znaczków stemplowych (Rys. 2), znaczków pieniężno-pocztowych wydania 1918 r., oraz innych znaczków i nalepek, lecz wszystkie te nadruki należy zaliczać do kategorji znaczków próbnych, które nigdy w obiegu nie były.

Do kasowania znaczków ukraińskiej poczty polowej używano dwóch okrągłych stempli kauczukowych, około 40 mm średnicy z napisem u góry w języku ukraińskim „kurierskopoliowa poszta", przez środek data, zaś z lewej strony godło państwowe, u dołu na jednym stemplu: „centr. ust.", na drugim: „stawka". Po odzyskaniu przez armję ukraińską kilku miejscowości Ukrainy, kasowano znaczki również zwyczajnemi pocztowemi kasownikami Kamieńca Podolskiego, Mohilewa Podolskiego, Gorodka, Proskurowa i innych. Dla korespondencji poleconej używano specjalnego stempelka do wpisywania numeru rejestracyjnego.

W chwili organizacji poczty polowej, t. j. dnia 6 sierpnia 1920 r. Rząd ukraiński znajdował się w Tarnowie, ponieważ armja ukraińska w drugiej połowie lipca 1920 r. pod naciskiem bolszewików zmuszona była cofnąć się do Galicji Wschodniej i chwilowo znajdowała się na terytorjum Polski. Stacja centralna poczty polowej była w Tarnowie, zaś druga stacja w Rzeszowie, siedzibie (Stawce) Sztabu Głównego Dowództwa armji ukraińskiej. Korespondencję wysyłano przez specjalnych kurjerów do Hryplina, Stanisławowa, Kołomyji, Buczacza, Czortkowa, po odzyskaniu zaś przez armję ukraińską pewnej części Ukrainy (wrzesień —listopad 1920 r.) do Husiatynia, Gorodka, Proskurowa, Starokonstantinowa, Kamieńca Podolskiego, Mogilewa Podolskiego i Jermoliniec.

Ukraińska poczta polowa przestała istnieć dnia 21 listopada 1920 r., kiedy rząd Ukraińskiej Republiki Ludowej oraz cała armja ukraińska z powodu silnej ofenzywy armji bolszewickiej (po traktacie w Rydze) zmuszone były ostatecznie opuścić terytorjum Ukrainy i przekroczyć granicę Polski, gdzie i zostały internowane przez władze polskie. Mniej więcej w tym czasie ukazuje się serja ukraińskich znaczków pocztowych od 1 griwny do 200 griwen z rozmaitemi portretami i widokami, składająca się z 14 sztuk, wykonana w Wiedniu (NNr. 134—147 Yvert 1923 r. i NNr. 69—82 Michel 1923), która miała zastąpić znaczki poczty polowej, lecz która niestety ukazała się zapóźno.

Znaczki ukraińskiej poczty polowej, jako pełnoprawne znaczki pocztowe, mają takie samo prawo do pomieszczania ich we wszystkich katalogach, jak i wiele innych znaczków powojennych i przewrotowych. Jedyną zaś przyczyną, dla której do dziś dnia nie były one skatalogowane, jest okoliczność, iż wobec niewielkich nakładów znaczki te zostały zużytkowane przez pocztę — niespostrzeżenie dla filatelistów! Oprócz prasy ukraińskiej z 1920 r., notatki o znaczkach tych spotykamy w „Wiener Journal" 1920 r., „Donaupost" 1920 r., „L'echo de la timbrologie" Nr. 665, „Sammler Woche" 1920 r. i „Die Ganzsache" Nr. 11 (35) 1923 r.

Częstochowa.

S. SZRAMCZENKO.

NOWE ZNACZKI POCZTOWE.

(Wszystkie podane w dziale tym numery odnoszą się do katalogu Europy Zumsteina 1924).

POLSKA. *Znaczki opłaty:* 5000 Mk amarantowy z podobizną Kopernika; 25.000 Mk nadruk czarny w dwóch wielkościach, na znaczku 20 Mk czerwony; 50.000 Mk nadruk czarny na znaczku 10 Mk niebieski i 100.000 Mk nadruk czarny na znaczku 5-cio markowym brunatno-lila.

Znaczki dopłaty nadrukowe; 10.000 Mk na 8 Mk i 20.000 Mk na 20 Mk ciemno-niebieskie, nadruk czarny.

BELGJA. *Znaczki opłaty:* Znaczek Nr. 178 w zmienionym kolorze 25 c. fioletowy; 5 fr. ciemno-lila.

Znaczki dla przesyłek: 10 c. czerwony, 15 fr. karmin.

CZECHOSŁOWACJA. *Znaczki pamiątkowe* z powodu 5-tej rocznicy prezydentury Masaryka: 50 hal. zielony, 100 hal. czerwony, 200 hal. niebieski i 300 hal. ciemno-brunatny.

DANJA *Znaczek urzędowy* Nr. 14 w zmienionym kolorze 5 Öre brunatny.

ESTONJA. *Znaczki lotnicze:* Znaczek Nr. 25 z nadrukiem 1923 i nowej wartości: 5 Mk, 10 Mk, na dwóch znaczkach 5 Mk, 15 Mk, na 5 Mk, 20 Mk, na dwóch znaczkach 5 Mk, 45 Mk, na dwóch znaczkach 5 Mk.

Znaczki dobroczynne: Znaczki Nr. 33 i 34 z pionowym nadrukiem „Aita hädalist" (Pomóżcie ubogim!) 3½ Mk i 7 Mk cięte i zębkowane.

W. M. GDAŃSK. *Znaczki lotnicze:* 250.000 Mk, 500.000 Mk, 2 mil. na 100.000 Mk, 5 mil na 50.000 Mk. karmin.

Znaczki opłaty w nowej walucie: 5, 10, 25, 30 fen. na 50 Mk, 20, 40, 50, 75 fen. na 100 Mk, 1, 2, 3, 5 guld. na 1 mil. wszystkie znaczki w kolorze czerwonym z czarnym nadrukiem.

Znaczki dopłaty: 5, 10, 20, 30, 40, 50, 60 i 100 fen. niebieskie.

HISZPANJA. *Znaczek opłaty* 15 c. zielonkawo-niebieski.

HOLANDJA. *Znaczki opłaty, pamiątkowe:* 2 c. ciemno-zielony, 7½ c. karmin, 10 c czerwony, 20 c. ultramaryna, 25 c. żółty, 35 c. pomarańczowy, 50 c. czarny.

Znaczki dopłaty, nadrukowe: 1 c. na 3 c., 2½ c. na 7 c., 25 c. na 1½ c., 25 c. na 7½ c., wszystkie w kolorze jasno-ultramaryna.

Znaczki urzędowe, nadrukowe: Znaczek opłaty Nr. 124 10 c. na 3 c oliwkowy z czerwonym nadrukiem „DIENSTZEGEL PORTEN AAN TEEKEN RECHT" i znaczek opłaty Nr. 78 z takim samym czerwonym nadrukiem oraz z niebieskim nadrukiem nowej wartości, 1 guld. na 17½ ultramaryna i brunatny.

Znaczki dobroczynne: 2 + 5 fioletowy, 10 + 5 c. pomarańczowy.

IRLANDJA. *Znaczek opłaty* 9 pen. fioletowy.

KŁAJPEDA (Memel). *Znaczki opłaty* obiegowe z zmienionym czarnym nadrukiem (liczby grube): 2 cent. na 10 Mk czekoladowy, 2 cent na 20 Mk żółty, 2 cent. na 50 Mk zielony, 3 cent. na 10 Mk czekoladowy, 3 cent. na 40 Mk fioletowy, 5 cent. na 100 Mk. czerwony, 10 cent. na 400 Mk oliwkowy i 15 cent. na 25 Mk pomarańczowy.

LITWA. *Znaczek opłaty* 5 c. zielony.

LUKSEMBURG. *Znaczek opłaty* Nr. 98 z nadrukiem nowej wartości: 25 na 37½ c. brunatny (sepia).

ŁOTWA. *Znaczki opłaty* 12 s. fioletowo-czerwony; 1 Łat ciemno-brunatny.

Znaczki dobroczynne na korzyść inwalidów wojennych! znaczki Nr. 90, 91 i 95 z niebieskim nadrukiem 10 s. na 1 s., na 2 s. i na 4 s.

MALTA. *Znaczek opłaty* 1½ pen. czerwonawo-brunatny.

NIEMCY. *Znaczki opłaty:* 500 tysięcy brunatny, 2 mil. lila, 4 mil zielony, 10 mil. czerwony, 20 mil. niebieski, 30 mil. brunatno-lila, 50 mil. ciemnozielony, 100 mil. szary, 200 mil. ciemnooliwkowy, 500 mil. oliwkowy, 1 miljard lila, 2 miljardy brunatny i c. zielony, 5 miljard. pomarańczowy i brunatny, 10 miljard. zielony i c. zielony, 20 miljard. zielonkawo niebieski i brunatny, 50 miljard. niebieski i c. niebieski, ząbkowane lub z przekłuciem piłkowym.

Znaczki opłaty nadrukowe: 250 tys. na 200 Mk. karmin, na 300 Mk zielony i na 500 Mk czerwony; 800 tys. na 5 fen. zielony, na 200 Mk karmin, na 400 Mk brunatny, na 1000 Mk zielony, 2 miljony na 300 Mk zielony i na 500 Mk czerwony; 800 tys. na 500 Mk zielony; 1 miljard na 100 Mk lila; 5 miljardów na 4 mil. zielony, na 10 mil. czerwony; 10 miljard. na 20 mil. niebieski, na 50 mil. c. zielony i na 100 mil. szary.

Znaczki opłaty w walucie złotej: 3 fen. brunatny, 5 fen. zielony, 10 fen. czerwony, 20 fen. niebieski, 50 fen. pomarańczowy, 100 fen. fioletowy.

Znaczki urzędowe: Znaczki opłaty Nr. 321 i 322 100 mil. szary i 200 mil. oliwkowy z czarnym nadrukiem „Dienstmarke".

Znaczki urzędowe prowizoryczne: 800 tys. na 30 fen. (Nr. 43), 400 tys. na 15 fen., 1 mil. na 75 fen., 2 mil. na 10 fen. i 5 mil. na 100 fen.

PORTUGALJA. *Znaczki opłaty:* 20 c. zielonkawo-niebieski, 40 c. ciemnoniebieski, 75 c. lila, 1 esc. 50 c. szaro-fioletowy.

Znaczki dopłaty: 8 c., 16 c., 32 c., 40 c., 48 c., 80 c., oliwkowo-zielone.

ROSJA. *Znaczki opłaty* w walucie złotej: 1 kop. pomarańczowy, 2 kop. zielony, 3 kop. czerwony, 4 kop. karmin, 5 kop. lila, 6 kop. jasnoniebieski, 10 kop. ciemnoniebieski, 50 kop. brunatny. Znaczki Nr. 205—207 i 217—220 istnieją również ząbkowane.

RUMUNJA. *Znaczek opłaty* 6 l. niebieski.

SAN MARINO. *Znaczek dla przesyłek pospiesznych nadrukowy* na znaczku Nr. 49; 60 c. na 25 c. karmin.

Znaczek dobroczynny na inwalidów 1 lira brunatny.

SZWAJCARJA. *Znaczki „pro juventute":* 5. c. pomarańczowy i czarny, 10 c. oliwkowy i czerwony, 20 c. lila, zielony i czerwony, 40 c. niebieski i czerwony.

OBSZAR SARY. *Znaczki opłaty* Nr. 87—89 i 93 w zmienionych kolorach: 15 c. ceglasty, 20 c., zielonkawo-niebieski, 25 c. lila i żółtawy i 75 c. czarny i zielonkawy.

WĘGRY. *Znaczki opłaty:* 50 kor. niebieski, 100 kor. lila, 350 kor. fioletowy (kosiarz); 1000 kor. fioletowy i lila, 2000 kor. niebieski i fioletowy, 3000 kor. czerwony i fioletowy (Patrona Hungariae).

Znaczki urzędowe: Znaczek Nr. 6 z czerwonym nadrukiem „KORONA", 350 kor. szaro-niebieski i czarny; Znaczek Nr. 4 z nadrukiem nowej wartości, 150 kor.

na 100 fil. lila i czarny; Znaczek Nr. 5 z nadrukiem czerwonym nowej wartości, 2000 kor. na 250 fil. jasnoniebieski i czarny.

Znaczki dopłaty: Znaczek opłaty Nr. 330 z czerwonym nadrukiem nowej wartości i Porto: 500 kor., 1000 kor., 2000 kor., na 2 kor. zielonkawo-niebieski.

WIRTEMBERGJA. *Znaczki urzędowe. nadrukowe:* 50 tys. na 15 fen. ciemno-fioletowy (Nr. 51), 1 mil. na 2 Mk szary (Nr. 57), 2 mil. na 50 fen. brunatno-lila (Nr. 54), 5 mil. na 1,25 Mk zielony (Nr. 56).

WŁOCHY. *Znaczki opłaty nadrukowe:* Znaczki Nr. 74 i 132 z nadrukiem nowej wartości, 10 c. na 1 c., brunatny, 50 c. na 55 c. fioletowy.

Znaczki opłaty: 10 c. ciemnozielony, 30 c. fioletowy, 50 c. karmin, 1 l. jasnoniebieski, 2 l. brunatny, 5 l. niebieski i zielonkawo-czarny. Znaczki te wydano z powodu dojścia do władzy faszistów. Uzupełniająca wartość wydania obiegowego 2 liry zielony i pomarańczowy.

Znaczki dobroczynne: 30 + 30 c. brunatny, 50 + 50 c. fioletowy, 1 + 1 l. szary.

Znaczki dla przesyłek, nadrukowe: Znaczek Nr. 111 z nadrukiem nowej wartości: 30 c. na 5 c., 60 c. na 5 c., 1·50 l. na 5 c. brunatne.

ZE STOWARZYSZEŃ.

Polski Klub Filatelistów we Lwowie. Istniejący już od r. 1921 we Lwowie **„Polski Klub Filatelistów"** nie rozwinął się dotychczas co do ilości członków tak, jak inne Związki filatelistyczne, choćby z tego powodu, że już w myśl statutu jest wcale trudno zostać członkiem tego Klubu. Ze względu na charakter Związku, pomyślonego jako klub towarzyski, oraz cel tegoż wykluczający zawodowych handlarzy i handlowanie znaczkami, a za to dążący do samoistnienia i pouczenia członków, rozrost klubu odbywa się powoli, zwłaszcza, że niektórzy handlarze lwowscy starali się rozwój ten zahamować. Brak własnego lokalu klubowego również dawał się dotkliwie odczuć. Mimo to Klub, pozostający od chwili założenia pod przewodnictwem p. **J. Wondrauscha,** liczy obecnie 35 członków, posiedzenia tygodniowe są stosunkowo licznie odwiedzane, a w bieżącym sezonie Wydział spodziewa się zjednoczyć większą ilość członków. Sekretarz Klubu p. **Marjan Czech, Lwów, Unji Lub. 11 a,** udziela wszelkich informacji za zwrotem kosztów porta lub osobiście w każdy czwartek od 4—5 pop.

Polskie Towarzystwo Filatelistów, oddział w Bydgoszczy, posiada własny lokal przy ul. Dworcowej 31a, III. p., gdzie odbywają się wszelkie zebrania i posiedzenia członków, przewidziane statutem. W lokalu tym ma swą siedzibę również Zarząd Towarzystwa i Sekretarjat Zarządu, który urzęduje codziennie w godzinach od 5—7 pop. Ilość członków dosięga 20, ilość kandydatów drugie tyle. „Gazeta Bydgoska" zamieszcza raz tygodniowo w stałej rubryce wszystkie ważniejsze wiadomości i komunikaty Towarzystwa.

Otrzymaliśmy zawiadomienie, że dnia 15. X. 1923 r. powstało **w Radomsku „Kółko Filatelistów przy Gim. Hum. Męz. St. Niemca".** Do Zarządu weszli: Prezes p. prof. Pilny, sekretarz i skarbnik p. K. Luft, korespondent p. M. Duński.

Stowarzyszenie Filatelistów Polskich na ziemię Lubelską w Lublinie. Dnia 18 listopada 1923 r. odbyło się Walne Zebranie Stowarzyszenia, na którym został wybrany nowy zarząd w osobach: pp. K. Kawki (prezes), St. Dukszty (skarbnik) i J. Scholla (sekretarz) oraz komisja rewizyjna w osobach pp. Pietrzykowskiego i Kuhnena. Stowarzyszenie uzyskało nowy lokal (Bernardyńska 5) gdzie zwyczajne zebrania odbywają się co sobota w godz. 5—7 pop. Wszelką korespondencję należy kierować na ręce p. **St. Dukszty, Lublin, Namiestnikowska 34.**

Polskie Towarzystwo Filatelistów w Warszawie. Walne Zebranie członków Polskiego Tow. Filatelistów w Warszawie odbyło się dnia 20 i 27 września 1923 r. w lokalu Stowarzyszenia Pracowników Handlowych przy udziale 45 członków. Zebranie zagaił prezes Tow. p. Rachmanow, wspomnieniem o zmarłych członkach pp. Juraszku i Święciku, pamięć których uczczono przez powstanie. Następnie przystąpiono do wyboru przewodniczącego zebrania. Na przewodniczącego zaproszony był p. Czerwiński, na asesorów pp. Januszewski i Hubert, na sekretarza p. Oziębło.

W dalszym ciągu przyjęto następujący porządek dzienny obrad:

1) Odczytanie protokółu poprzedniego ogólnego zebrania.
2) Wnioski ustępującego zarządu.
3) Wolne wnioski.
4) Sprawozdanie zarządu i komisji rewizyjnej.
5) Wybory nowego zarządu.

Po odczytaniu przez sekretarza p. Rembielińskiego protokółu przeszłorocznego Zebrania, uchwalono następujące wnioski ustępującego Zarządu:

1) Składkę członkowską oznaczono dla członków miejscowych na 1 zł. 50 gr. miesięcznie, dla zamiejscowych 1 zł. rocznie, wpisowe na 1 zł. według kursu franka szwajcarskiego.

2) Postanowiono licytacje znaczków odbywać raz na miesiąc.

3) Postanowiono zebrać od wszystkich członków dane do kwestjonarjusza.

4) Dla regulowania stosunków między członkami i bliższego współudziału członków Towarzystwa z zarządem uchwalono powołać do życia pięć komisji: a) Dyscyplinarną, b) Ekspertów, c) Licytacyjną, d) Kwalifikacyjną i e) Regulamiową.

Na wniosek p. Wolffa zebranie uchwaliło jednorazowy podatek na mieszkanie w wysokości 1 zł. p.

Następnie sekretarz p. Rembieliński odczytał sprawozdanie z działalności zarządu w ciągu roku 1922—1923. Członków Towarzystwo liczyło 202. W ciągu roku przybyło 42, ubyło 37, zmarło 2 członków. W ciągu roku przystąpiono do wydania katalogu polskich znaczków pocztowych; katalog opracowuje komisja złożona z pp. Ejsmonda, Rachmanowa, Rembielińskiego, Polańskiego, Wojciechowskiego, Obsta, Gryżewskiego i Krupińskiego, najlepszych znawców znaczków polskich: przy każdym numerze „Nowego Filatelisty" wychodzi 1 arkusz katalogu. Ze składek członkowskich i innych wpływów otrzymano dochodu **3,279.413 Mk,** rozchodu miało Towarzystwo **2,717.630** Mk, saldo **561.783** Mk. W ciągu roku wymieniono znaczków na sumę 4,226.220 Mk. Na licytacje przedstawiono 1366 objektów, osiągnięto z licytacji 6,000.680 Mk. Prócz tego zlikwidowano przez Tow. dwa zbiory wartości 6,624.900 Mk.

Na wniosek komisji rewizyjnej zebranie zatwierdziło sprawozdanie i rachunki za rok 1922/23 ustępującego zarządu.

Nowy zarząd został wybrany w następującym składzie: p. Januszewski — prezes, p. Nikolski — sekretarz, p. Wolff — skarbnik, p. Moritz — kierujący licytacją, p. Kuk — kierujący wymianą znaczków: zastępcy p. Pawłowski — bibljotekarz i p Szawernowski — kierownik działu zakupu nowości. Do komisji rewizyjnej wybrano pp. Czerwińskiego i Lotha.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Stosując się do uchwał ogólnego zebrania członków Polskiego Tow. Filatelistów Zarząd zaprosił do projektowanych komisji następujących członków, którzy mandaty te przyjęli:

1) **do komisji ekspertów:** pp. Ejsmonda, Rachmanowa, Gryżewskiego, Farine i Krupińskiego;

2) **do komisji dyscyplinarnej:** pp. Juraszka, Wojciechowskiego i Krupińskiego:

3) **do komisji licytacyjnej:** pp. Rembielińskiego, Gryżewskiego, Farine i Zaka;

4) **do komisji kwalifikacyjnej:** pp. Kneppera, Oziębłę, Pniewskiego i Sinoradzkiego;

5) **do komisji regulaminowej:** pp. Obsta, Rachmanowa i Rembielińskiego.

Zarząd Pol. Tow. Filatelistów.

OD ADMINISTRACJI.

Następny numer „Nowego Filatelisty" wyjdzie prawdopodobnie dnia 15 marca b. r. Skrypta i ogłoszenia upraszamy nadesłać do dnia 25 lutego b. r.

Ceny ogłoszeń: cała stronica 10 franków złotych, 1/2 str. — 5 fr. zł., 1/4 str. — 3 fr. zł., 1/8 str. — 2 fr. zł., 1/16 str. — 1 fr. zł. Drobne ogłoszenia 1 santim złoty za słowo, minimum jednego ogłoszenia 25 sant. zł.

Dla zagranicy: cała stronica 50 frank. franc., 1/2 str. — 25 fr., 1/4 str. — 15 fr., 1/8 str. — 10 fr., 1/16 str. — 5 fr. Drobne — 10 c. słowo, minimum 2 franki. Pojedynczy numer pisma — 2 franki.

Prenumerata na rok 1924 — 2 franki złote. Dla zagranicy — 10 franków franc.

Pojedyncze numera „Nowego Filatelisty" nabywać można w następujących miejscach sprzedaży: ***w Warszawie:*** A. Pachoński, Jasna 16; Z. Englert, Sto-Krzyska 36; „Skaut", Marszałkowska 62; J. Dunin-Borkowski i Ska, Sto-Krzyska 18. ***W Krakowie:*** „Philatelja", Rynek Gł. 9; „Swiat Filatelistyczny", Plac WW. Świętych 1; Feldman i Ska, ul. Zielona 8; ***w Łodzi:*** Unua Esperantisto Filatelejo, Piotrkowska 87; ***w Poznaniu:*** W. Kołtunowicz, Aleja Marcinkowskiego 14: Księgarnia Szkolna, św. Marcina 1; ***we Lwowie:*** L. Dubieński, Kościuszki 1; ***w Bydgoszczy:*** F. Hohberg, ul. Gdańska 150; ***w Lublinie:*** J. Cholewińska, Krakowskie Przedm.; ***w Toruniu:*** St. Krzyżanowski ul. Żeglarska 29; ***w Sosnowcu:*** I. Dippel ul. Orla 24.

Z poprzednio wydanych numerów Administracja posiada na składzie Nra 1, 2 i 3 z roku 1922 i Nra 2, 6/7, 8/9 i 10/12 z roku 1923 po 25 sant. złotych za numer. Inne numera pisma są wyczerpane.

Przy wszelkich zapytaniach dołączać znaczek na odpowiedź.

DROBNE OGŁOSZENIA.

— ZA TREŚĆ OGŁOSZEŃ REDAKCJA NIE ODPOWIADA. —

Drobne ogłoszenia kosztują 1 santim złoty za słowo lub cyfrę, minimum jednego ogłoszenia jednak 25 sant. zł. Dla członków polskich stowarzyszeń i związków filatelistycznych (skierowane przez Zarządy) 50% taniej. Tekst z przedpłatą należy skierować do **Włodzimierza Rachmanowa, Warszawa, Piękna 2 m 3**, konto P. K. O. 1813.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY I WYDAWCA: FELIKS JABŁOŃSKI, KRAKÓW, KRAKOWSKA 55.

CZCIONKAMI DRUKARNI LUDOWEJ W KRAKOWIE

OGŁOSZENIE.

Niniejszym podajemy po publicznej wiadomości, że zakupione przez nas znaczki Skałatu od znanej w Polsce firmy we Lwowie, po zbadaniu przez Warszawskie Towarzystwo Filatelistów w osobach specjalnie powołanych ekspertów, na zasadzie protokółu z dnia 12 grudnia r. z. okazały się o fałszywym nadruku. Ponieważ wiele z tych znaczków zostało przez nas sprzedanych polskim zbieraczom, a że sami padliśmy ofiarą, przeto prosimy tych w posiadaniu których są owe znaczki o zwrot ich w celu wymiany na oryginalne sztuki, względnie zwrotu wpłaconej wartości. Rozumiemy tu znaczki sprzedane przez nas w roku 1923.

Osoby zaś które nabyły znaczki skałackie bezpośrednio we Lwowie, proszone są o podanie swych adresów w celu ustalenia pochodzenia tych znaczków.

„UNUA ESPERANTISTA FILATELEJO"
Jerzy Krzyżanowski, Łódź, ulica Piotrkowska Nr. 87
Firma zarejestrowana w Sądzie Okręgowym za Nr. 5989.

KUPIMY

Litwę Środkową I-sze wydanie na litewskich 10 wartości. — Oferty z cenami kierować do

BIURA FILATELISTYCZNEGO
L. Szapował & Ska. ŁÓDŹ
Sienkiewicza 6.

Kupujemy również obiegowe, płacimy do 5 proc.

J. S. TURNHEIM
TARNÓW, OLEJARSKA 6.

Hurtowna i detaliczna sprzedaż znaczków po najniższych cenach. Przyjmuję wszelkie znaczki do sprzedaży komisowej, przeprowadzam wszelkie zamiany, jakoteż wysyłam wybory za złożeniem gotówki albo za pierwszorzędnymi referencjami.

Znaczki stemplowe!

Poszukuję celem opracowania i ułożenia kompletnego zbioru

WSZYSTKICH POLSKICH ZNACZKÓW STEMPLOWYCH:

wydania Min. Skarbu, Magistratów, Sądowe, statystyczne, samorządowe od 1918 roku, a także wszystkie powyższe znaczki wydane przez okupantów na ziemiach polskich podczas wielkiej wojny.

Wszystkie odmiany ząbkowań i papieru znaczków stemplowych wydania Ministerstwa Skarbu.

Za okazy brakujące mi płacę ceny amatorskie lub daję w zamian znaczki pocztowe polskie.

Poszukuję autentycznych listów, opłaconych znaczkami stemplowemi zamiast pocztowemi.

Kupuję również wszelką literaturę filatelistyczną. roczniki pism etc.

W. Rachmanow, Warszawa
Piękna 2, m. 3. — Konto P. K. O. 1813.

HISZPANJA

Znaczki pamiątkowe „Cervantes" służb. Yvert Nr. 12—19 kompl. serja 8 sztuk
złp. 5·—
poczta w Maroko Yvert NNr. 78, 79, 80
złp. 2·—
1 złp. = 1 frk. złoty.

Wysyłka polecono za zaliczką lub pieniądze z góry przekazem po kursie dziennym. Porto dolicza się osobno.

KOLONJE i ZAMORSKIE

1914—1923 i przedwojenne wysyłam do wyboru za podaniem odpowiedniej referencji lub kaucji.

EMIL REINERT
RAWA-RUSKA (MAŁOPOLKA)

Konto: Powszechny Bank Kredytowy we Lwowie.

BIURO FILATELISTYCZNE
L. SZAPOWAŁ & Ska w ŁODZI
PRZY UL. SIENKIEWICZA 6

WYSYŁA ZA OKAZANIEM REFERENCYJ LUB ZA ZŁOŻENIEM KAUCJI. — WYBORY W MARKACH WSZELKICH KRAJÓW. — SPECJALNOŚĆ: ROSJA SOWIECKA i KOLONJE FRANCUSKIE, WŁOSKIE, o o o o PORTUGALSKIE i ANGIELSKIE. o o o o NA ODPOWIEDŹ ZAŁĄCZYĆ ZNACZEK.

UWAGA: KUPUJEMY WSZELKIE ZNACZKI ROSJI CARSKIEJ I OBIEGOWE POLSKIE.

DLA ZBIERACZY, HANDLARZY i SPEKULANTÓW!

Ofiarujemy następujące assortymenty:

Nr. 1 składający się z 1-o 4.000 znaczków (każdy inny) kolonij angielskich, portugalskich, francuskich, Ameryki Centralnej i Południowej, Europy środkowej i wschodniej (Jugosławja, Montenegro, Rumunja, Turcja, Grecja, Kreta i t. p.); 2-o 2.000 dobrych znaczków wartości około 1.000 franków według Yverta 1923; 3 o 10 serij Wenezueli wartości frs 298.50 podług Yverta; 4-o 700 nowości, których brak w każdej kolekcji. **Razem 6.770 znaczków za złp. 75.00**

Nr. 2 zawierający 2.500 znaczków każdy inny, między któremi są Armenja 1920, Epir 1914 komplet, Nyassa żyrafy i wielbłądy, Liberja 1921, Haiti wyborna serja, Rumunja poszukiwane wartości, Bawarja, Austro-Węgry, Feldposty, Kochin różne, Montenegro, Ukraina nadrukowe, Bułgarja ładna serja, Gdańsk, Azory, Maurycjusz, Kongo, Tracja, Mozambik, Grecja i t. d. **za złp. 40.00.**

Nr. 3 zawierający 2.200 wojennych i powojennych marek każda inna łącznie z wszelkiemi nowościami, a między innemi również: Niemcy, wszystkie nowe wydania, lotnicze I i II, wystawa w Monachjum, Bułgarja — prawie że wszystko, Bawarja dobrze reprezentowana, Rumunja, Gdańsk, Memel, Ukraina, Turcja, Austrja, Węgry, Wirtemberg, Rosja, Lichtenstein i t. d. **Cena tylko złp. 20.00**

Nr. 4 zawierający 1.300 kolonij francuskich jak np.: Aleksandrja, Kreta, Lewant, Gabon, Gwadelupa, Gwineja, Gwiana, Indochiny, Indje, Marokko, Martynika, Reunion, św. Piotr, Niger, Haute-Volta, Sudan, Syrja, Madagaskar, Nowa Kaledonja, Czad, Togo, Tunis, Wallisi, Futuna i 900 różnych (każda inna) marek Armenji, Japonji, Chin, Niemiec, Jugosławji, Wenezueli, Ukrainy, Filipinów, Indji, Sarregebietu itp. **tylko złp. 45.00.**

Podane ceny należy rozumieć w złp., płatnych w markach podług dziennego kursu franka szwajcarskiego w dniu otrzymania pieniędzy. Marki wysyłamy tylko za zapłatą z dołu w liście poleconym. Zapytania bez opłaty pocztowej pozostają bez odpowiedzi.

PREMJA! Dla każdego kupującego ponad 100 złp. dajemy marki wartości 250 fr. fran. podług Yverta 1924.

BIURO FILATELISTYCZNE

L. Szapował i Ska, Łódź, Sienkiewicza Nr. 6.

Objętość 600 stronic.

Katalog Zumstein'a

Tekst niemiecki i francuski. Ceny podane we frankach szwajcarskich.

Wielka przejrzystość układu. Liczne ilustracje.

Druk czytelny. Piękna oprawa.

Katalog powiększono o Kolonje Niemieckie.

Każdy Katalog zawiera:

1 ZAGADKĘ DO NAGRODY
z wieloma wygranymi.
1 nagroda: 1 znaczek: Gołąbek bazylejski.

1 PRZEKAZ
uprawniający do otrzymania półrocznika: Berner Briefmarken-Zeitung **z uzupełnieniami katalogu.**

Cena Katalogu we wszystkich krajach 3·50 fr. szwajc. Koszta przesyłki 1·05 franka.

(Waluty obce, będą po kursie dziennym przyjmowane)

Świeżo wyszedł z druku: **ZUMSTEIN** Świeżo wyszedł z druku:

Specjalny Katalog i podręcznik szwajcarskich znaczków pocztowych

podstawowe dzieło szwajcarskich znaczków, całości, essais, stempli etc. ozdobione 14 kolorowymi artystycznemi dodatkami (tablice typów etc.), przeszło 1000 ilustracji, powiększeń etc. Objętość 500 str. Zupełnie nowo opracowane, przy współudziale wielu specjalistów.

Cena 15 franków szwajcarskich. — Koszta przesyłki 2 franki.

Do nabycia — przy równoczesnem nadesłaniu należytości.

Prenumerata na r. 1924!

„Nowy Filatelista"

Pismo poświęcone sprawom filatelistyki

Organ Polskiego Towarzystwa Filatelistów w Warszawie

Odznaczony na międzynarodowej wystawie znaczków pocztowych w Wiedniu 1923 roku dyplomem uznania.

Rocznie 6—8 zeszytów pisma z katalogiem i podręcznikiem znaczków pocztowych polskich, opracowanym przez komisję katalogową Polskiego Towarzystwa Filatelistów.

Cena rocznej prenumer. 2 złote franki

Komplet rocznika 1922—23 z przesyłką 2 złote franki.

Ogłoszenia: 1/1 str. — 10 zł. fr.; 1/2 str. — 5 zł. fr.; 1/4 str. — 3 zł. fr.; 1/8 str. 2 zł. fr.; 1/16 str. — 1 zł. fr.; drobne ogłoszenia po 1 sant. słowo, minimum 25 sant.

Złoty frank oblicza się podług ustalenia Min. Skarbu w dniu wpłaty.

Dla zagranicy: Prenumerata roczna 10 fr franc. — **Ogłoszenia**: 1/1 str. 50 fr.; 1/2 str. — 25 fr.; 1/4 str. — 15 fr.; 1/8 str. — 10 fr.; 1/16 str. — 5 fr.; drobne po 10 c. słowo, minimum 2 franki.

Adres Redakcji i Administracji:

Włodzimierz Rachmanow, Warszawa,

ulica Piękna 2 m. 3. **Konto P. K. O. Nr. 1813.**

Uwaga. Wobec ustalenia rocznej prenumeraty za pobraniem nie wysyłamy. Przy wszelkich zapytaniach dołączać znaczek na odpowiedź.